

ת"פ 32639/12/16 - מדינת ישראל נגד נ.ב.ס.פ.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 32639-12-16 מדינת ישראל נ' פ'
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

נ.ב.ס.פ.

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי אני מודיע בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות את הנאשם.

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איומים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין- התשל"ז - 1977.
2. על פי כתב האישום, בתאריך 25.9.16, צעק הנאשם אשר היה בקומה הראשונה של ביתו, לעבר אשתו ובנו אשר היו בקומה השנייה, כי יהרוג אותם. באותן הנסיבות אף ניתק את זרם החשמל בקומת המגורים של אשתו ובנו.
3. במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי הרקע להגשת התלונה על ידי אשתו ובנו, הינו סכסוך בין בני הזוג שבגיננו מתנהל הליך בבית המשפט לענייני משפחה.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העיד **השומר שלומי שוורץ**, אשר גבה את הודעת הנאשם והמתלוננת. באמצעות עד זה הוגשה בהסכמה הודעת הנאשם (ת/1).
5. העידה המתלוננת, **הגב' ר.פ.**, אשר תיארה את הסכסוך הקיים בין בני הזוג ואת העובדה כי מאז

שנת 2011, הם מתגוררים בנפרד, באופן שהיא וילדיה מתגוררים בקומה השנייה של הבית בעוד הנאשם גר בקומה הראשונה. היא תיארה כי בבוקרו של יום 25.9.16, אירע אירוע אלים בין הנאשם לבנם צ', כאשר בסופו של אירוע זה הורחק הבן מהבית. לטענתה, כשחזרו לביתם לפנות ערב, איים הנאשם עליה ועל בנה מ' והפסיק להם את החשמל. האיומים נשמעו מפיו של הנאשם אשר שהה בקומה הראשונה, אך לדבריה לא יכלה לראות אותו, ומיד לאחר האיומים נותק החשמל. בתגובה לאיומים הסתגרה המתלוננת ובנה בקומה העליונה. באשר לתוכן האיומים, בתחילה העידה המתלוננת כי הנאשם אמר שהוא רוצה לגרש אותם ולהכות אותם, בהמשך כשנשאלה שוב על ידי התובעת באשר לתוכן האיומים אמרה שהוא אמר שימית אותם וישחט אותם ויוציא אותם מהבית, היא אף הדגישה שזו לא הפעם הראשונה בה הוא איים עליהם בצורה הזאת. בחקירתה הנגדית תיארה שוב כי הנאשם איים עליהם שיגרש אותם ויוציא אותם מהבית וכשנשאלה מדוע בתחילה אמרה שהאיום היה שיוציא אותם מהבית ורק מאוחר יותר אמרה שהאיום היה שיהרוג אותם, ענתה כי זה אותו דבר כי הוא רוצה לשחוט אותם ולסלק אותם מהבית. במהלך החקירה הנגדית הוגש בהסכמה פרוטוקול דיון מבית המשפט לענייני משפחה (נ/1), המדובר בדיון שהתקיים בתאריך 29.9.16 בו הוגשה בקשה לצו הגנה בגין האירוע נשוא כתב האישום, שם תיארה המתלוננת כי הנאשם עלה למעלה והתחיל לאיים ולצעוק: "אני אשחט אתכם ואהרוג אתכם" וניסה לנתק את החשמל. בחקירתה החוזרת תיארה המתלוננת כי הנאשם אמר - אני אסלק אתכם מהבית, אני אכה אתכם, אשחט אתכם ואסלק אתכם מהבית. הודעת המתלוננת במשטרה הוגשה בהסכמה (נ/2).

6. בנוסף העיד המתלונן, בנו של הנאשם, **מ.פ.** לדבריו, בעת שהיה עם אמו במרפסת שמע את הנאשם אומר לעברם: "אני אהרוג אתכם, אני אוציא אתכם מהבית" ולאחר מכן נכנס הנאשם לבית וניתק את החשמל. הוגש דיסק ובו הקלטת שיחתו של המתלונן למשטרה (ת/3) וכן תמלול השיחה (ת/2). בחקירתו הנגדית נשאל המתלונן מדוע למוקדנית במוקד 100 אמר כי הנאשם מאיים להרוג את אמא שלו ולשוטר שהגיע לביתם אמר שהנאשם איים להרוג את שניהם והוא ענה כי בעת השיחה למוקדנית היה שרוי בפחד ולמעשה התכוון לומר כי הנאשם איים על שניהם. הודעתו של המתלונן הוגשה גם היא בהסכמה (נ/3).

7. כמו כן, העיד **השוטר שניר צוברי**, אשר הגיע למקום האירוע בהתאם לקריאתו של המתלונן. הוגש דו"ח הפעולה שנרשם על ידו (ת/4). בחקירתו הנגדית תיאר כי המתלונן כיוון אותו בטלפון למקום וכשהגיע מצא את המתלוננת יושבת ובוכה כשראשה בין רגליה והיא אמרה לו כי היא

מפחדת מאד מבעלה, הוא אף ציין כי המקום היה חשוך. בדו"ח הפעולה שהוגש מתאר השוטר את האירוע בצורה דומה וכן מספר כי הנאשם הכחיש כי איים על המתלוננים אולם הודה כי כיבה להם את החשמל, מאחר והם ניתקו לו את האינטרנט.

8. מטעם ההגנה, העיד **הנאשם בעצמו**, אשר סיפר כי בבוקר האירוע המתואר בכתב האישום, תקף אותו בנו, צ', ובעקבות כך הורחק בנו מהבית על ידי המשטרה. לדבריו, באותו יום כאשר חזר לביתו, מצא כי האינטרנט מנותק ולכן קרא לאשתו ובנו על מנת שיתקנו זאת אולם לא איים עליהם ולא ניתק להם את החשמל. לטענתו הסייר והחוקר שטוענים כי הודה בפניהם על ניתוק החשמל, לא הבינו אותו. הוא סבור כי המתלוננים הגישו תלונה על מנת לנקום בו בשל הרחקת הבן צ' מהבית. בחקירתו הנגדית עומת על ידי התובעת עם גרסאותיו השונות בכל הנוגע לניתוק החשמל וטען כי באותה עת לא ידע עברית אולם כיום הוא יודע כי למד את השפה. הוא אף טוען כי השוטר טעה כאשר תיאר שהיה חושך בקומה השנייה. הוא חזר על כך שכל שביקש מהמתלוננים זה להפעיל לו את האינטרנט על מנת שיוכל להמשיך בעבודתו.

טיעוני הצדדים

9. בסיכומיה, טענה ב"כ התביעה עו"ד רוית שפיר, כי מדובר בכתב אישום העוסק בעבירה של אלימות במשפחה ועל כן גרסת המתלוננים עומדת אל מול גרסת הנאשם והיא עותרת לכך שבית המשפט יעדיף את גרסת המתלוננים על זו של הנאשם. היא טוענת כי המתלוננים זכרו את פרטי האירוע ותיארו אותו לבית המשפט באופן רציף ובהיר, הגיוני ואמין. היא מצביעה על כך שהמתלוננת תיארה את האירוע ללא כל הפרזה ועמדה על עדותה גם בחקירתה הנגדית. היא אף ציינה את הפחד בו חשה המתלוננת מפניו של הנאשם, דבר שניתן לו חיזוק בדו"ח הפעולה של השוטר צוברי שהגיע למקום ומצא אותה בוכה. לטעמה, גרסת הבן תואמת לזו של אמו ומתאימה אף לעדות השוטר שהגיע למקום וכן לשיחת הטלפון שבוצעה על ידו למוקד 100 ואשר הוגשה לבית המשפט. גרסת המתלוננת עולה אף מפרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה שהוגש גם הוא במהלך שמיעת הראיות. היא סבורה כי לא ניתן להצביע על סתירות מהותיות בגרסאותיה של המתלוננת. למול זה מצביעה התובעת על סתירות רבות הקיימות לטענתה בגרסת הנאשם אשר טען בבית המשפט כי רק ביקש מהמתלוננים שיחברו לו את האינטרנט ולא ניתק להם את החשמל וזאת בניגוד לדברים אותם אמר לשוטר שהגיע למקום וכן לחוקר שגבה את גרסתו במשטרה. לנוכח כל זאת היא עותרת לכך שבית המשפט יעדיף את גרסת המתלוננים וירשע את

הנאשם.

10. מנגד, ב"כ הנאשם, עו"ד פרח ארוך, סבורה כי התביעה לא עמדה בנטל המוטל עליה וזאת מאחר והמתלוננים מסרו גרסאות שונות באשר לאירוע ואף כתב האישום אינו תואם אף אחת מהגרסאות. בכתב האישום מצוין כי הנאשם פגש במתלוננים, בעוד בכל גרסאות המתלוננים מדובר על כך כי כלל לא נפגשו והנאשם צעק את דבריו מקומה אחת לעבר השנייה. היא הצביעה על כך שבתחילה העידה המתלוננת כי הנאשם אמר שיגרש אותם מביתם ורק בהמשך שינתה גרסתה ל: "אמית אתכם ואשחט אתכם". גרסאותיה משתנות אף בחקירה במשטרה ושונות מגרסתה בבית המשפט לענייני משפחה. לטענתה, גרסת הבן אינה תואמת את גרסת אמו. היא אף מצביעה על כך שאין עדות ישירה לכך שהנאשם ניתק את החשמל כי אף אחד לא ראה אותו עושה זאת. היא סבורה כי אין ליתן אמון במתלוננים מאחר ויש להם מניע להעליל על הנאשם עלילת שווא וזאת בשל הסכסוך הקיים ביניהם שבעקבותיו הורחק הבן צ' מבית הנאשם על ידי המשטרה באותו בוקר וזאת לאחר שתקף את הנאשם. היא סבורה שישנו מחדל חקירה בכך שהנאשמת לא נשאלה על כך על ידי חוקרה. היא אף מצביעה על מחדלי חקירה נוספים שקיימים לטענתה בתיק החקירה. לנוכח כל זאת היא עותרת לזיכוי של הנאשם מאחר ולטעמה התביעה לא עמדה בנטל המוטל עליה.

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי את עדויות כלל העדים, את טיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל החומר שהוגש בפניי, הגעתי למסקנה כי לא הוכחה מעבר לספק סביר אשמתו של הנאשם.

12. כבר בתחילת דברי אומר כי איני נותן אמון בגרסתו של הנאשם. בכל הנוגע לניתוק החשמל מסר הנאשם שלל גרסאות הסותרות אחת את השנייה. בדו"ח הפעולה שהוגש בהסכמה (ת/4) מתאר השוטר שניר צוברי כי הנאשם אמר לו כי כיבה את החשמל מאחר והם כיבו לו את האינטרנט. בחקירתו במשטרה אמר הנאשם כי מאחר ולא היה לו אינטרנט, התקשר לעו"ד שלו ושאל אותה מה לעשות ולטענתו היא אמרה לו שאם ניתקו לו את האינטרנט אז שינתק להם את החשמל. בבית המשפט שינה הנאשם את גרסתו וטען כי כלל לא כיבה את החשמל והחשמל כלל לא כבה בקומה העליונה. הוא מסביר את השוני בגרסאות בכך שלא הובן נכון על ידי השוטרים, הן זה שהגיע למקום האירוע והן זה שחקר אותו וזאת מאחר ובאותה תקופה העברית בפיו הייתה דלה. יש לציין כי בבית המשפט דיבר הנאשם עברית באופן שוטף ובשפה יפה וברורה, לדבריו הוא למד

במשך שלש וחצי שנים לתואר ראשון באאאאאא ובעוד מספר חודשים הוא מתחיל בלימודי תואר שני. במצב דברים זה איני סבור כי ניתן להאמין לדבריו כי אך לפני פחות משנה העברית בפיו הייתה דלה כך שהשטרים לא יכלו להבינו וכיום הוא דובר את השפה באופן שוטף. דבריו כי החשמל כלל לא כבה בקומה העליונה עומדים בניגוד לעדותו של השוטר שניר צוברי אשר תיאר בעדותו (עמ' 22 ש'6) כי: **"היה חשוך בחדר, לא היה חשמל"**. לנוכח האמור לעיל, הרי שבכל הנוגע לניתוק החשמל, אני מעדיף את גרסת המתלוננים על פני גרסת הנאשם וקובע כי הנאשם ניתק את החשמל אשר שימש את המתלוננים בקומה השנייה.

13. למרות האמור לעיל, אני סבור כי התביעה לא עמדה בנטל ההוכחה כי הנאשם ביצע עבירת איומים כמיוחס לו בכתב האישום. הנאשם אינו מכחיש כי קרא לעבר המתלוננים ששהו בקומה השנייה אלא שלדבריו קרא לעברם שיפעילו לו את האינטרנט (עמ' 25 ש' 1 לפרוטוקול). בנקודה זו מהווה עדותו חיזוק לעדות המתלוננים כי בטרם ניתק את החשמל קרא הנאשם לעברם. אולם בכל הנוגע לתוכן הדברים שנאמרו על ידו נמסרו על ידי המתלוננים גרסאות שונות. המתלוננת בעדותה במשטרה שנמסרה עוד באותו ערב (נ/2) מתארת בשורה 14 ואילך: **"אני והבן שלי מ' יצאנו לחצר לשבת ואז שמעתי את בעלי צועק ומקלל אז פחדנו מהדיבורים שלו נכנסנו לבית ונעלנו את הדלת וישר הוא כיבה לנו את החשמל, אז התקשרנו ל100 ש: מה בדיוק אמר? ת: הוא כאילו אמר שיזרוק אותנו מהבית. ש: איך בדיוק הוא אמר את זה. ת: הוא אמר שיהרוג אותנו וזהו"**. גם בעדותה בבית המשפט, כאשר תיארה בתחילה את האירוע היא אמרה כי הנאשם איים עליהם וכשנשאלה (עמ' 7 ש' 18): **"מה בדיוק אמר הנאשם?"** ענתה - **"שהוא רוצה לגרש אותנו, איים עלינו ורוצה להכות אותנו. הוא מאיים במכות"**. בהמשך עדותה כשנתבקשה על ידי התובעת להסביר מה בדיוק אמר הנאשם ענתה (עמ' 7 ש' 30): **"אני אמית אתכם, אני אשחט אתכם ואוציא אתכם מהבית"**. בחקירתה הנגדית אמרה המתלוננת (עמ' 7 ש' 21): **"הוא איים עלינו. הוא איים לגרש אותנו, להוציא אותנו מהבית"**. כשנשאלה על כך שבפעם אחת אמרה שהאיום היה בגירוש ובפעם אחרת תיארה את האיום בהריגה ענתה (עמ' 12 ש' 27) **"זה אותו דבר"**. בפרוטוקול בית המשפט לענייני משפחה בה"ט 69804-09-16 שהוגש לבית המשפט בהסכמה (נ/1) אמרה המתלוננת שהנאשם עלה למעלה והתחיל לאיים ולצעוק **"אני אשחט אתכם אני אהרוג אתכם"** וניסה לנתק את החשמל. ניתן לראות כי גרסאותיה של המתלוננת בדבר תוכן דבריו של הנאשם משתנות ובכל הפעמים גרסתה הראשונית היא בדבר איומים לגירוש מהבית ורק כאשר היא נדרשת להבהיר את האיומים היא מוסיפה את

האיום בהריגה. היא אף מסבירה שבשבילה המשמעות זהה.

14. המתלונן בשיחתו למוקד 100 (ת/2) תיאר כי הנאשם אמר "אני מבטיח לכם נהרוג אותה". בהודעתו למשטרה (נ/3) אמר כי אביו אמר "אני יהרוג אתכם". בעדותו בבית המשפט אמר כי הנאשם אמר (עמ' 14 ש' 17 לפרוטוקול): "אני ארצח אתכם. אני אוציא אתכם מהבית", בחקירתו הנגדית תיאר (עמ' 18 ש' 31 לפרוטוקול): "הוא יצא ואמר אני אהרוג אתכם, זה הבית שלי, אני ארצח אתכם ואהרוג אתכם. זה הבית שלי תצאו מפה".

15. מושכלת יסוד היא כי על המאשימה להוכיח את העבירה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר. נקבע בפסיקה לא אחת כי לא די בשקריו של נאשם על מנת להרשיעו. כאמור, איני נותן אמון בדבריו של הנאשם באשר לניתוק החשמל ובאותה מידה עולה ספק לגבי גרסתו על דבריו למתלוננים. אולם על מנת לקבוע כי הנאשם איים על המתלוננים עלי ליתן אמון בגרסתם באשר לתוכן הדברים שנאמרו על ידו. אך גרסאות המתלוננים שונות ואף משתנות ממקום למקום ומעת לעת כפי שפורט לעיל. ניכר אף כי המתלוננת בכל עת בה היא נדרשת להעיד באופן ישיר על האירוע היא מתארת כי הנאשם איים בהוצאתה מהבית ורק כאשר היא נשאלת בשנית היא מתארת איום בהריגה. היא אף מסבירה כי בעבורה מדובר באותו דבר. במצב דברים זה לא ניתן לקבוע מה תוכן הדברים שנאמרו על ידי הנאשם למתלוננים ולא ניתן לשלול מעבר לכל ספק תרחיש ולפיו קרא הנאשם לעבר המתלוננים כי יוציא אותם מהבית ואז ניתק את החשמל.

16. הנאשם והמתלוננים מצויים בסכסוך שעיקרו שאלת ההחזקה בבית ועל כן לא ניתן לראות בקריאת הנאשם לעברם כי יוציא אותם מהבית כעבירת איומים ומאחר ולא הוכח מעבר לספק סביר כי קרא לעברם קריאות שתוכנן איומים בהריגתם, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה את המיוחס לנאשם מעבר לספק סביר ועל כן אני מורה על זיכוי.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסן, הנאשם וב"כ עו"ד פרח ארוך.